

a) z tytułu nie wypłaconych wkładów emerytalnych, złożonych w poszczególnych kasach, względnie z tytułu należnych, a nie wypłaconych emerytur, oraz

b) z tytułu umów ubezpieczeniowych, zawartych z kasą emerytalną.

(2) Skarb Państwa przejmuje należności z tytułu nie wypłaconych wkładów emerytalnych, złożonych w powyższych kasach, które to należności przysługują osobom, mającym prawo do zaopatrzenia emerytalnego z funduszy Skarbu Państwa, tudzież osobom, pobierającym także zaopatrzenie.

Art. 9. (1) Przy ustalaniu aktywów i pasywów mienia likwidowanych kas będą stosowane obowiązujące przepisy o przerachowaniu, a w szczególności rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerachowaniu zobowiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213).

(2) Przepisy poprzedniego ustępu nie mają zastosowania do roszczeń, wymienionych w art. 8 ust. 1 pkt. b). Minister Skarbu określi zasady obliczenia i przerachowania tych roszczeń, o ile nie określają ich warunki polisowe.

(3) Komisja orzeka o przyjęciu lub odrzuceniu roszczeń oraz określa współczynnik ich zaspokojenia (art. 7). Przyjęte roszczenia zostaną zaspokojone bez doliczania odsetek.

(4) Orzeczenie, określające współczynnik, będzie ogłoszone w Monitorze Polskim. Ogłoszenie to zastępuje doręczenie orzeczenia.

Art. 10. Wypłata przyjętych i ustalonych przez Komisję, zgodnie z przepisami art. 7 — 9 należności, dokonana będzie jednorazowo lub częściowo w gotówiznie lub papierach wartościowych.

Art. 11. Nadwyżka aktywów poszczególnych kas, jaka pozostanie po zaspokojeniu roszczeń, wymienionych w art. 8, będzie przekazana do sum rachunkowych, będących w dyspozycji Ministerstwa Skarbu.

Art. 12. W przypadku, gdy likwidowane mienie danej kasy, znajdujące się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, nie wystarcza na pełne pokrycie roszczeń jej uczestników, częściowe zaspokojenie jej uczestników na podstawie niniejszej ustawy nie pozbawia ich praw poszukiwania niezaspokojonej części roszczenia z innego mienia tej kasy, znajdującego się zagranicą.

Art. 13. (1) Osobie, której roszczenie zostało odrzucone przez Komisję w całości lub części, służy prawo wytoczenia w sądzie okręgowym w Warszawie powództwa przeciwko likwidowanej kasie w terminie dwumiesięcznym od daty doręczenia orzeczenia.

(2) Niezachowanie terminu wniesienia powództwa powoduje wygaśnięcie roszczenia, odrzuconego przez Komisję.

Art. 14. Do postępowania Komisji mają zastosowanie, o ile ustawa niniejsza nie stanowi inaczej, przepisy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341).

Art. 15. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Art. 16. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

147.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 14 marca 1933 r.

o przekazywaniu bankom państwowym zarządu i ściągania niektórych bezspornych prywatno-prawnych roszczeń Skarbu Państwa.

Art. 1. (1) Upoważnia się Ministra Skarbu do przekazywania swych kompetencji w zakresie zarządu i ściągania bezspornych prywatno-prawnych roszczeń Skarbu Państwa, otrzymanych na podstawie traktatów pokoju po b. państwach zaborczych, bądź też powstałych w związku z wykonaniem przez Polskę tych traktatów, Państwowemu Bankowi Rolnemu lub Bankowi Gospodarstwa Krajowego zależnie od charakteru roszczenia.

(2) Bezsporne w rozumieniu ustawy niniejszej są roszczenia, uznane co do zasady i wysokości przez dłużnika, bądź ustalone prawomocnymi wyrokami sądowymi.

Art. 2. (1) Zarząd roszczeniami, wymienionymi w art. 1, obejmuje utrzymywanie ich w ewidencji, odraczanie ustanowionych terminów spłat i udzielanie innych ulg dłużnikom, przyjmowanie i kwitowanie wpłat oraz wszelkiego rodzaju inne czynności administracyjne, odnoszące się do tych roszczeń.

(2) Ściąganie nie uiszczonych roszczeń nastąpi według uznania banku bądź w trybie egzekucji administracyjnej, przewidzianej w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r.

o postępowaniu przymusowym w administracji (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 342), bądź w trybie postępowania sądowego. Na czas obowiązywania ustawy z dnia 10 marca 1932 r. o przejęciu egzekucji administracyjnej przez władze skarbowe oraz o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 328) zamiast według przepisów powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. wymienione roszczenia będą ściągane według tej ostatniej ustawy i rozporządzeń, na jej podstawie wydanych.

Art. 3. Na pokrycie wydatków, związanych z administracją przekazanych roszczeń, banki, wymienione w art. 1, będą pobierały ze ściągniętych sum dodatek administracyjny w wysokości, którą określa w drodze rozporządzeń Minister Skarbu na wniosek rad nadzorczych tych banków.

Art. 4. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 5. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

148.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 14 marca 1933 r.

o zamianie gruntów państwowych w Poznaniu.

Art. 1. Zezwala się na zamianę następujących parcel, położonych w Poznaniu:

1) stanowiących własność Skarbu Państwa:

a) parceli Nr. $\frac{359}{56}$, zapisanej w ks. wiecz. Poznań Jeżyce, tom 52, karta 1336, o powierzchni 16 a 39 m²;

b) parceli Nr. $\frac{365}{61}$, zapisanej w ks. wiecz. Poznań Jeżyce, tom 52, karta 1333, o powierzchni 27 a 21 m²;

c) parceli Nr. $\frac{366}{61}$, zapisanej w ks. wiecz. Poznań Jeżyce, tom 52, karta 1333, o powierzchni 7 a 67 m² oraz

2) będących własnością Skarbu Państwa w $\frac{1}{4}$ ich idealnej części:

a) parceli Nr. $\frac{361}{58}$, zapisanej w ks. wiecz. Poznań Jeżyce, tom 36, karta 894, o powierzchni 35 a 01 m²;

b) parceli Nr. $\frac{364}{58}$, zapisanej w ks. wiecz. Poznań Jeżyce, tom 36, karta 894, o powierzchni 99 m²;

c) parceli Nr. $\frac{369}{62}$, zapisanej w ks. wiecz. Poznań Jeżyce, tom 36, karta 894, o powierzchni 34 a 92 m²;

d) parceli Nr. $\frac{371}{62}$, zapisanej w ks. wiecz. Poznań Jeżyce, tom 36, karta 894, o powierzchni 31 a 73 m² —

na 2 kompleksy gruntów o łącznej powierzchni 76 a 94 m² wzdłuż obu stron ulicy Cichej w Poznaniu, które zostaną wydzielone z wyżej wymienionych pod 1) i 2) parcel i będą stanowić wyłączną własność Skarbu Państwa.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

149.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 14 marca 1933 r.

o odstąpieniu gminie miasta Gdyni na własność gruntów państwowych.

Art. 1. Zezwala się na bezpłatne odstąpienie gminie miasta Gdyni na cele rozbudowy miasta:

a) terenów państwowych z majątku Redłowo, położonego w powiecie morskim, o powierzchni nie wyżej 195 ha;

b) terenów państwowych z majątku Witomino, położonego w powiecie morskim, o powierzchni nie wyżej 104 ha.

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.